

INHOUD

Alles was geschreven	7
Bakker van de sterren	8
Op een winterdag in het Dudenpark	9
Wonderland	10
Betere tijden	12
In hun handen	13
21 november 1981	14
Alleen de warme dagen	15
De waarheid	16
'Iemand'	18
The shape of things to come	19
Meekomen	20
Eerste liefde	21
De passanten	24
Kamer 346	26
Deze episode	27
A deal with God	28
De kleine ijstijd	29
Vae victis	30
Close watch (nu is het diep genoeg)	31
De twist	32
Hier is het nu winter	33
Hoera de eenzaamheid	34
Schrijven	35
Het haardvuur en de Dood	36
The chances of anything	37
Murmuratie	38
Het gaat zoals het gaat	39
Afb. 7b	40
Weg	41
Wat leuk dat jullie even komen kijken	42
Zon en maan	43
In de kathedraal van Brussel	44
De beste dagen	47
Je erbij neerleggen	48

Straatruoer 49
Al het geloof in niets 50
Plus veertig 51
Aan de rand van de stad 52
Een soldaat met een gebroken arm 53
Here's one I made earlier 56
In die zomers 57
Niemand in de trein 58
De weg naar huis 61
De doden 62

ALLES WAS GESCHREVEN

alles was geschreven en er daalde
een grote rust neer op de wereld

achter hun bureau vergingen schrijvers
langzaam tot stof dat door achteloze voeten
van huisgenoten over vloeren werd verspreid
en later over straat

met de regens stroomde het
via roosters de riolen binnen
waar je soms nog 's nachts
als je goed luistert niets kan horen

BAKKER VAN DE STERREN

ik weet zo weinig
dat het op de achterkant past
van een broodzak
ter grootte van het universum

ik streef uiteraard naar meer kennis
maar daarvoor moet het uitdijende universum
eerst weer indijen
zodat de broodzak
normalere proporties krijgt

ik heb trouwens zelden kennis
ik kan haar niet vasthouden
ik kijk naar haar en vergeet

ondertussen een broodje etend
van onmetelijke afmetingen

op het zakje staat
voor u gebakken
door de bakker van de sterren
ik kocht dat zakje in hollywood
en heb de tekst voor u vertaald

er is geen bakker van de sterren
zoveel weet ik dan ook wel weer
de man zet dat gewoon op zijn zakken

onder en boven die woorden:
zeeën van lege ruimte

OP EEN WINTERDAG IN HET DUDENPARK

onder de Boom der Wijzen maakte ik een foto van L.
een passant vroeg of ik wist wat voor boom het was

nee, zei ik

het is de Boom der Wijzen, zei de passant

ach, zei ik, eigenlijk had ik dus zo moeten beginnen:

*onder een boom waarvan ik de naam niet wist
maakte ik een foto van L.*

ja, zei de passant, dat was inderdaad beter geweest
daarna liep hij door

voor de zekerheid maakte ik nog een foto van L.
nu wel degelijk onder de Boom der Wijzen

WONDERLAND

o wonderland

een lied
voor allen die daar woonden
en anderen die daar in allerlei gedaanten
hebben aangebeld

zonder Alice te bezingen
en konijnen

o wonderland
ik ben een rups
maar dan op de kermis

vol met gillende en kussende
konijnen

o wonderland
ik was op de kermis en ik zag
het lied dat ik ooit schreef over een straat
en dat ik had weggegooid
want het was slecht

alleen geschikt voor een kermis
van konijnen

zij zongen dat lied
uit volle borst (uit volle
konijnenborst)
wat best een vreemd gezicht was
maar niet zonder dat mijn ijdelheid
zachtjes werd gestreeld

zij hadden zelf een melodie verzonnen
die totaal niet paste bij de tekst

die ik bovendien
ooit had weggegooid

het ging over een straat
waar iemand woonde
die ik had gekend

het was een straat in wonderland

niemand woonde daar
hoor je
niemand

ik zeker niet

o wonderland
ik ben een rups
het is een lied

ik zeker niet

BETERE TIJDEN

de wereld veegde zichzelf leeg
betekenis stroomde alle kanten op
maar toch vooral van ons weg

om ons te redden hadden we gelukkig nog
kom hoe heette het ook weer
menselijkheid moed vriendschap liefde
het vermogen de boom van goed en kwaad
te onderscheiden van de boom der kennis

ja dat ook maar eigenlijk bedoelde ik literatuur

want als *iets* ons kon redden –

we wisten tenslotte nog hoe ze ons vroeger had geholpen
en daarmee zou ze ongetwijfeld doorgaan
al was het alleen maar omdat dit voor haar
en zeker ook voor ons niet het moment was
om ermee op te houden

ik weet nog hoe ik in betere tijden
als gelovige tijdens een lezing zei
dat literatuur het vermogen had
ons op het verkeerde been te zetten
en dat dat iets goeds was
ik weet ook nog dat vervolgens
in het publiek een man opstond en zei:
ik heb maar één been
wat kan literatuur
nu nog voor mij betekenen

wat natuurlijk heel raar was
een man in het publiek

IN HUN HANDEN

Ze komen van een andere planeet, die ouders van ons,
they fuck you up, o zeker, en dat hebben ze geleerd
op die planeet van ze, waar ze ook die tanden kregen
met ingebouwde buisjes om ons leeg te zuigen.

Wie heeft hun overkomst geregeld, wie heeft in godsnaam
dat transport georganiseerd en met welk doel?

Maar kijk, daar zijn ze, en wij hebben geen keus.
Dag vader en dag moeder, hier staan wij ongewapend
met onze handpalmen naar boven en hoe was jullie reis?

We hebben jullie niet zien landen, anders hadden we
iets op touw gezet met kransen en met bloemen,
want werkelijk we hebben geen idee.

21 NOVEMBER 1981

Tijdens de vredesdemonstratie op het Museumplein
passeerde ons een spandoek met de tekst:

*De raketten in dit land
zijn aan de grote kant*

Omdat wij het werk van Vaandrager niet kenden
begrepen we de allusie niet maar later wel en toen
was het onmogelijk het spandoek in het geheugen op te roepen
zonder te begrijpen waarop werd gezinspeeld.
Onze jonge versies die dat spandoek
destijds onbevangen zagen
bestaan zelfs in herinnering niet meer.

Vaandrager, spandoekdrager,
het verschil is niet heel groot
zo niet onmetelijk.